

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilni shod.

Letošnje dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski vršile se bodo od 16. do 21. aprila 1894 in treba je, da se volilci posvetujejo in sklepajo o kandidatih, kateri naj se postavijo na volilnem shodu za te volitve.

V ta namen usojam se vabiti čestite p. n. volilce vseh treh volilnih razredov na

volilni shod

kateri bude

v nedeljo 8. aprila 1894

ob 11. uri dopoldne

v mestni dvorani.

V Ljubljani, dne 2. aprila 1894.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški

kot načelnik kluba mestnih odbornikov.

Zagrebski nadškof.

Zagrebski naš dopisnik je v sobotni številki našega lista z lapidarnimi besedami karakterizoval novega hrvatskega nadškofa kot duhovnika, človeka in rodoljuba, tako, da imamo o njem v tem oziru popolno sliko in nam je le še na kratko povedati, kakega političnega pomena je imenovanje dra. Jurija Posilovića.

Novi nadškof se je rodil v Ivanč gradu v belovarski županiji dne 24. aprila 1834 l. in je bil dne 8. avgusta 1858. l. posvečen za mašnika, dne 15. oktobra 1861. l. pa na Dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem teologije. Vrnivši se v Zagreb, prevzel je profesuro v nadškofijskem semenišči, postal pozneje profesor na hrvatskem vseučilišču, urejeval dve leti „Katoliški List“ in postal dne 23. marca 1876. l. škof Senjski in Modruški.

Posilović je Hrvat, dober Hrvat, in če ni svojega hrvatskega mišljenja vedno in povsod kazal s tisto odločnostjo, katera je morda umestna bila, tako

je to deloma pripisati njegovemu blagemu srcu in njegovi iz ljubezni za mir izvirajoči popustnosti.

Iz politične preteklosti Posilovića je omeniti zlasti dva momenta, ki sta za presojanje njegove politične individualnosti važna. Ko je stopil v javno življenje, bil je najprej član opozicije, potem pa, ko se je obravnavalo o obnovljenju hrvatsko-ogerske nagodbe, postavil se je na stališče, na katerem je tedaj stal skoro ves hrvatski narod in se izrekel za pošteno in pravično nagodbo z Ogersko. S tem se je približal tudi tedanjemu banu Mažuraniću in ko je bilo popolniti mesto Senjskega škofa, postal je banov kandidat. Ogerski vladi, kateri je tedaj načeloval Tisza, ni bila ta kandidatura po volji. Tisza si je lastil pravico, predlagati kandidata za Senjsko škofijo, pa je propadel in Mažuranić je zmagal s Posilovcem. Od tedaj je bil Posilović po svojih političnih nazorih nekako somišljenik Strossmayrov in je to tudi dokazal v kritični uri, tedaj, ko je Strossmayer hkrati odpotoval iz Belovara, dočim je cesar tam ostal. S tem je Posilović pokazal svojo solidarnost s Strossmayrom. Z možem take politične preteklosti smejo Hrvati v sedanjih razmerah že zadovoljni biti.

Pravi čudež pa je, da je postal Posilović naslednik Mihalovića. Ko je slednji pred tremi leti umrl, skušala je ogerska vlada spraviti na njegovo mesto njemu podobnega moža, seveda Madjara. Narod hrvatski se je temu uprl in imel pri tem nekoliko pomoči s strani bana hrvatskega, ki je zahteval, da se imenuje za nadškofa rojen Hrvat. Banov kandidat je bil res rojen Hrvat, kanonik Vučetić, ali ta je bil po svojem političnem mišljenju Madjarin od glave do nog. Papež ga ni potrdil, in kakor proti njemu, izrekel se je proti vsem drugim kandidatom, katere je usiljevala madjarska vlada, ali s privoljenjem bana ali zoper njegovo voljo, tega sedaj še nihče ne vé sigurno povedati. Papež je zahteval, da se postavi na nadškofijsko mesto mož po rodu in mišljenju Hrvat, in njegova zahteva je obveljala. Tri leta so tekla pogajanja. Vlada je delovala z vsem svojim aparatom za madjarske kandidate, a vender ni dosegla svojega smotra. Papež je ostal trden, ker je bil o hrvatskih razmerah jako dobro poučen, ker je po-

znal želje hrvatskega naroda in hrvatske duhovščine in ker je vedel, kakega moža je treba v interesu vere in cerkve postaviti na to mesto. Informovala sta ga pa Strossmayer in pokojni Rački. Imenovanje Posilovića je zmaga škofa Strossmayra nad ogersko vlado. Posilović je po svojem političnem in narodnem mišljenju prijatelj škofa Strossmayra in če je bil kot tak končno imenovan s privoljenjem ogerske vlade ali pa brez tega, kar je prav verjetno, saj ima Tisza še vedno velik upliv, tako je to le dokaz, da je ogerska vlada izgubila vse upanje, zmagati s svojim kandidatom, ali pa ni imela moči preprečiti to imenovanje.

Hrvatska ima sedaj nadškofa, ki je v vsakem oziru pošten mož in ki bo težavne svoje dolžnosti izvrševal gotovo v katoliškem in narodnem duhu, ter velikanskih svojih dohodkov ne bo porabljal v madjarske ali protihrvatske namene in ne bo hrvatskega denarja nosil v Pešto, kakor se je tudi že zgodilo pri nekem njegovem predniku. Mej njim in njegovim prednikom je velikanek razloček in zato je pač opravičeno upanje, da zavladajo v Hrvatski boljše razmere.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. aprila.

Državnozborna volitev na Dunaj.

Včeraj se je vršila volitev državnega poslanca v prvem Dunajskem okraju. Oficijelni kandidat levicarjev je bil Konstantin Noske, ki je tudi zmagal, dobivši 2108 glasov. Njegov nasprotnik žid dr. Ofner je dobil 1123 glasov, kandidat protiemitov dr. Rabenlechner pa 513 glasov. Izid te volitve je jako pomemben, ker dokazuje, da se je v trdnjavi nemškega liberalizma našla taka manjšina, da se je sme dosedanja in tudi takratna večina bati in ker je glasen protest zoper politični in gospodarski program nemške levice, ob enem pa prvi dokaz, da je mej levicarskimi volilci nastal načelen razpor.

Ovenčanje Jelačićevega spomenika.

Nameravano ovenčanje Jelačićevega spomenika v Zagrebu se je po nasvetu raznih hrvatskih rodoljubov opustilo in se ni vršilo. Razlogi, iz katerih so se dotični rodoljubi izrekli zoper ovenčanje spomenika, so res jako tehtni.

LISTEK.

Šolska slika.

Srbski spisal L. K. Lazarević. Preložil J. P. Planinski

Naše selo je imelo cerkev, a cerkev popa. Pop je zopet imel cerkev, selo in popadijo.*) To je: pop je služil cerkvi, upravljal selo in živel s popadijo. Pop Vam je bil vse! Imeli smo tudi šolo, ali ona je bila podrejenega značaja, takisto kakor pisar pri sodišči. Ona je služila cerkvi in selu, torej popu. — Pozneje Vam povem več tudi o nji.

Celo selo je bilo popovo posestvo. Zapovedoval je kmetu,*) a kmet selu. Ni imel sicer pandurja,*) ali nihče ni mogel niti pomisliti, da ne bi ubogal popa, a on zopet od svoje strani ni niti sanjal, da ne bi njega beseda obveljala ali da si prisvaja oblast, katera mu ne gre.

Stjepanu, kateri tako široko hodi, prezreva žito, a on ga še ni požel.

*) Žena pravoslavnega popa.

Prel. prip.

*) Glej pripombe v prejšnjih Lazarevićevih povestih.

Prel. prip.

— A zakaj ti, Stjepan, ne žanješ?
— Kako bom, oče?
— S srpom!
— Vem, oče, a ne vem, česa bi se najprej lotil. Veš, da sem sam.
— A moba?*)
— Zanj je treba ubiti kozliča in kupiti vedro rakije, a veš, kaka nesreča me je dohitela.
— Pa vzemi katero cerkveno živinče in tudi rakije bo morda kaj, pa povabi jutri mobo.
Drugi dan do večernice je bilo vse požeto in povezano v snopje.
Pop je vse, kar je posedoval, imenoval „cerkveno“ in „narodno“, a vse, kar je bilo selsko, „naše“. Mogel je iti v katero koli hišo, vzeti, kar je hotel — nihče mu ni rekel ni besedice. Tako je tudi ravnal. Počil mu je obroč na kolesi, a on dobi kovača Pera, sedečega pred gostilno:
— Mar ti, pravi, v delavnik posedaš pred gostilno?
— Blagoslovi! reče kovač in mu gre poljubiti roko, a kaj naj počnem, ko nimam dela?
— Ali si videl cerkveni voz in obroč na kolesi?
— Nisem, oče!

— Nisi, seveda, ne utegneš iz gostilne. Treba mi bo še zate skrbeti.
On odhaja, a kovač kakor poparjen hiti k popovi hiši, da popravi obroč. V mestu kupi zelene barve, pa vse prebarva, a pod trapi, ondu, kjer prijemlje sonnik, podloži dve stari podkovi, da se voz malo ziblje, kakor bi bil na peresih, in da se pop ne bi preveč tresel.
Neki dan v somraku zagleda novega poljskega čuvaja Luko; zalotil je nekje nekaj svinj, pa jih žene v svinjak.
— Pa kam misliš, Luka, z njimi?
— Blagoslovi, oče! — V svinjak!
— A čigave so?
— Niti sam ne vem.
— Ali je več svinj ali prascev?
— Svinj.
— Zaznamovanih?
— Na desnem ušesi.
— Ej, to so cerkvene svinje! Ženi jih v svinjak, pa jim položi koruze. A kmeta pozdravi in mu reci, naj zapove selu, da pazi na te svinje; zakaj, ako še kedaj čujem, da se pasó na tujem, jih prodam pri ti priči, če tudi sto grošev ne dobim zanje! Moja škoda ne bo!
(Dalje prih.)

Kossuth.

Včeraj smo mej brzojavkami poročali o pogrebu Lajosa Kossutha. Dostaviti nam je še, da so na grobu govorili: župnik Horvath, predsednik neodvisne stranke Justh, poslanec Herman in bivši predsednik poslanske zbornice tajni svetnik Tomaž Pechy, ki je govoril v imeni hovvedov, kateri so se udeležili revolucije l. 1848. — Po pogrebu, ki se je vršil v najlepšem redu, za kar se je župan zahvalil prebivalstvu s posebnim razglasom, prišla je posebna deputacija obeh neodvisnih strank k Kossuthovima sinoma, pri kateri priliki je Fran Kossuth rekel, da se je z veseljem prepričal, da zastopata neodvisni stranki še vedno tiste ideje, katere je zastopal rajni Kossuth. Mej pogrebom se je zvonilo skoro v vseh cerkvah, tudi v katoliških. Primas je bil sicer to prepovedal, mestni magistrat pa je kot patron cerkva zaukazal, da se zvoni, in poslal ognjegaše, da so zvonili.

Trgovinska pogodba z Rusijo.

Pogajanja mej avstrijsko in rusko vlado glede trgovinske pogodbe so imela dober uspeh. Obe vladi sta se zjediniili glede vodilnih načel te pogodbe, katero je skleniti za dobo desetih let, namreč za dobo do 31. decembra 1903. l., dokler se pogodba ne sklene definitivno, uredi se trgovinsko razmerje mej Avstrijo in Rusijo provizorično. Včeraj je ta do 13. julija t. l. veljavna provizorična pogodba zadobila pravno veljavnost.

Vnanje države.

Francoske tožbe.

Rusko-nemška trgovinska pogodba je še vedno predmet dolgim razpravam v francoskih listih, ki skoro vsi trdijo, da se je Rusija približala centralnim velesilam v Evropi in s pomočjo trgovinskih pogodb premestila vladajočo politično nasprotstvo. Dotični listi obsojajo z vsjo odločnostjo sedanjo carinsko politiko francosko ter pravijo, da je Francija vsled nje izgubila jedinega zaveznika in prijatelja, katerega je imela. — Sodimo, da so te tožbe francoskih listov močno pretirane. Mej Avstrijo, Nemčijo in Rusijo vladajoča nasprotstva se dajo pač ublažiti, ne pa premestiti.

Kriza v Egiptu

Angleškim listom se poroča iz Kahire, da je mej kedivom in egiptsko vlado nastalo jako ostro nasprotstvo; splošno se sodi, da odstopi po raznih praznikih, če ne celo ministerstvo, pa vsaj ministerski predsednik Riaz-paša, ki je kediv prevzel velik prijatelj Angležev. Na mesto Riaz-paše stopi najbrž Nubar-paša, katerega pa Angleži nikakor ne marajo, tako da bi mogel še nastati nov konflikt mej kedivom in angleško vlado.

Dopisi.

Iz Gorice, 1. aprila. [Izv. dop.] (Minister Madeyski v Gorici.) Da ni na naših šolah vse v redu, to je splošno znano ne samo iz listov, nego tudi iz vsakoletnih obravnav v državnozbornem proračunskem odseku. Ali vse pritožbe zastopnikov slovenskega naroda niso še ničesar izdale, kajti ne samo, da je imela vlada za take pritožbe popolnoma zaprta ušesa, da se ni torej na nje čisto nič ozirala, postopati je začela proti nam hujše in hujše, kakor da je prepričana, da zastopa državne interese v Primorju najbolj s tem, da se na želje in pritožbe primorskih narodnih zastopnikov konsekvenco ne ozira. Tendence svoje pa kaže vlada najočitvidnejše pri imenovanju prvih funkcionarjev. Da je šolstvo v vsaki državi in deželi najpoglavitejši faktor ter da je od njega odvisen kulturni in gmočni razvoj prebivalstva, je pač že dognana stvar. Ali isto tako je pa tudi dognana stvar, da doseže šolstvo svoj namen le tedaj, ako je urejeno na podlagi materinskega jezika. O tem so prepričani vsi pametni pedagogi, vsi razsodni misleci in o tem smo prepričani tudi mi. Naši merodajni vladni faktorji so, kakor nas skušnja uči, drugzega mnenja. Njim se zdi, da tiči sreča avstrijskih narodov jedino le v germanizaciji; to potrjujejo skušnje prejšnjih let, pa tudi imenovanje bivšega Pazinskega gimnazijskega ravnatelja Leschnefskega deželnim šolskim nadzornikom za Primorje, v tem nas je potrdilo imenovanje prof. Grossa gimnazijskim ravnateljem v Gorici. Ta dva moža sta obadva nevešča deželnih jezikov, torej nevešča jezikov učencev, ki obiskujejo srednje šole. V tem nas pa tudi potrjuje imenovanje srednješolskih profesorjev na Primorskem, ki so večinoma vsi istega političnega izpovedanja, kakeršnega je bil profesor Babsch žalostnega spomina in je sedaj prof. Vrba. Vsi ti ljudje prisegajo na dogme, kakoršne razlaga urbi et orbi „Grazer Tagespost“. In vlada, ki nam je poslala na Primorsko te ljudi, jih je dobro poznala, zato trdimo, da jih je namenoma k nam poslala. Oni so pa z oglejito navdušenostjo vršili kot apostoli germanizacije svoj posel in začeli so v tem poslu tako zelo tekrovati, da bi se prikupili navzgor, da se je zdelo potrpežljivim Primor-

cem slovenske in italijanske narodnosti vender-le preveč, da so se slednjič osokolili ter začeli proti takemu počenjanju odločno protestovati tam, komor ne seže roka drž. pravdnika. V goriskem deželnem zboru namreč so stavili najprej slovenski poslanci, potem pa še italijanski njih kolegi ostre interpelacije ter jih tudi izvrstno utemeljili, ter z dejanji dokazali — da je to, kar se na Goriskih srednjih šolah v prid pouku nemščine počenja — bi rekel — nečloveško. Drž. poslanec dr. Gregorčič je pa kot ud državnozbornskega proračunskega oddelka napravil celo zadevo z rezkimi besedami spet na dan in posledica vsega zgoraj omenjenega je — ministra Madeyskega prihod najprej v Trst — in potem v Gorico. To je naše mnenje, od katerega nas ne odvrne nihče, naj še toliko trdi, da je Madeyski le slučajno inaspiciral srednje šole v Trstu in v Gorici, ker mu ni bilo ob priliki njegovega potovanja v Lošinj do njih toliko daleč. Minister Madeyski je prišel v Gorico dne 29. marca. Na kolodvoru so ga vzprejeli deželni glavar grof Fran Coronini, namestništveni svetovalec vitez Bosizio in pa Goriški župan Maurovich. Minister Madeyski se je napram čakajočim ga gospodom prav prijazno in ljubeznivo vedel, isto tako njegova soproga, ki je prav prikupljive in prijetne zunanosti. Drugi dan predpoludne je obiskal minister Madeyski višjo gimnazijo, realko in žensko učiteljsko. Ob 1. uri popoldne je bil pa s svojo soprogo gost deželnega glavarja in Šentpeterskega župana grofa Frana Coroninija v bližnjem sv. Petru. Pri obedu je sviral Goriška mestna godba: Po obedu vrnil se je gospod minister zopet v mesto ter si je dal predstaviti vse profesorje in sploh učne moči Goriskih srednjih šol. Deputacij pa ni zaradi prekratkega časa svojega ostanka v Gorici zamogel vzprejemati. Bile so mu pa koj ob prihodu tri slovenske deputacije napovedane in bilo mu je v kratkih potezah tudi objavljeno, kake želje in prošnje bi mu te deputacije rade prijavile. Prva bi bila v imenu slovenskih starišev v Gorici, da prosijo za slovensko ljudsko šolo. Slovenski okrajni šolski svet je ustanovil v Podgori laško šolo za 25 otrok (tretje leto obstanka te šole jih je komaj 32, torej nezakonito število!), a mej temi jih je mnogo iz Italije, vsi pa takih starišev, ki so tovarniški delavci in so tako v Podgori le od danes do jutri. Nasproti temu se pa mestna gospoda brani ustanoviti v Gorici slovensko šolo, dasi so nas leta 1890. našli nad 3200, v resnici pa nas je vsaj dvakrat toliko. In ker plačujemo davek v denarji in v krvi, želimo uživati vse pravice, katere nam dovoljujejo zakoni, zlasti šolski zakon, to je, želimo si slovenskih šol, da bi se naši otroci ne potujčevali in da bi tako ne množili vrst irredente. Druga deputacija bi bila slovenskega političnega društva „Sloga“ kot vzdrževalka slovenske petrazredne ljudske šole. Ta deputacija bi ministra naprosila, da bi se na svoje oči prepričal o „Slogini“ šoli, v kateri je letos okolo 320 otrok: Ali je pravično, da mora zasebno društvo skrbeti za šolski pouk? Ali je pravično, da morajo slovenski rodoljubi teden za tednom skladati radodarne doneske za vzdrževanje te šole. Otroci so tukaj! Ali ni torej dolžnost Goriskega mesta, da skrbi za šolski pouk v materinskem jeziku? Tretja deputacija bi obsežala 7 odličnih gg. županov iz Goriske okolice; prosila bi za slovensko obrtno nadaljevalno šolo ali pa vsaj vladno podporo, ako bi se ta ustanovila v Gorici: Razložila bi mu potrebo take šole, ker slovenskih obrtnih učencev je veliko več nego laških, a sedanja laška obrtna šola ne mara izpolnjevati pogojev, pod katerimi je sprejela deželno podporo letnih 1000 gld., namreč da bi ustanovila slovenske paralelke. Deputacija bi dalje izrekla ministru vroče želje cele dežele, da se na Goriški gimnaziji ustanove slovenske paralelke. Nemcev ni v deželi, a vender sta obe srednji šoli nemški; s tem je naši mladini pot do višje izobrazbe velikokrat zaprta ali pa veliko težja. Kakor rečeno, deputacije g. minister ni vzprejel, ker mu ni baje čas pripuščal, ali prošnje za vzprejem so bile tako napravljene, da so bile že v njih zapopadene želje vsake posamezne deputacije.

Da se je zamogel g. minister v kratkem času svojega bivanja v Gorici prav malo prepričati o žalostnih razmerah naših srednjih šol, ali ko bi ga bila resna volja na podlagi gotovih fakt za nas kaj storiti — mu bode z njimi naš državni poslanec dr. Gregorčič vsak čas prav lahko postregel. Nikakor se pa ne ziblamo v Bog vé kakih nadah — po odhodu ministrovem iz Gorice — odpeljal se je namreč že v petek večer z brzovlakom na Dunaj —

konstatujemo pa, da je dr. Gregorčič s svojim govorom v državnozbornem proračunskem odseku vsaj to dosegel, da se je ministru shodno zdelo, si stvar nekoliko pobliže ogledati. Mogoče, da bo Madeyski svoj obisk primorskih srednjih šol v to porabil, da bode pri prihodnji priliki, ki se mu bo ponudila v državnem zboru rekel, da je na naših srednjih šolah vse v najlepšem redu, o čemur se je sam prepričal, mogoče pa tudi ne. Naj si bode, pa tako besede dr. Gregorčičeve niso bile glas vpijočega v puščavi; danes si je minister Goriske šole le ogledal ali prišel bo prej ali slej čas, ko bode moral naučni avstrijski minister tudi kaj popraviti.

Iz Zagorja ob Savi, 28. marca. [Izv. dop.] Letošnji Velikonočni ponedeljek bil je za Zagorje in okoličane izreden, izletel je namreč „Sokol“ na Loke oziroma Kisovec, kamor ga je spremljevala prvokrat njegova godba in bilo je slovesno (?) ustanovljenje „Katoliško delavskega društva“, kateremu stoji na čelu naš dobroznani župnik. „Sokol“ imel je že večkrat priložnost se prepričati, da ima večino prebivalcev v Zagorji in okolici na svoji strani in se mu zatorej ni treba bati pogina, akoravno mu to nekateri že delj časa prerokujejo. Pač pa naj pazita gospoda v župnem dvorcu, da se njima in nju privržencem kaj tacega ne pripeti, kar pa se utegne prigoditi, ker v ponedeljek se je vsakdo lahko prepričal, da je Zagorje v r s k o a p o v s e m n a r o d n o ! Koliko simpatije uživa „Sokol“ mej prebivalstvom v Zagorji in okolici, se je pokazalo zlasti v ponedeljek. Po cesti, kjer je „Sokol“ korakal, pozdravljalo ga je ljudstvo navdušeno z živoklici, s streljanjem topičev in raz več biš plapolale so trobojnice. Kako malo zanimanja pa je bilo za novo društvo, je gospoda tudi videla, ker mej tem, ko so imeli oni samo nekoliko žensk in otrok kot spremljevalce, je korakalo za „Sokolom“ najmanj 400 mo ž ! Slavnost novega društva se je vršila tako-le: Stolni vikar dr. Krek je skušal dokazovati v cerkvenem govoru važnost in potrebo katoliškega delavskega društva mej Zagorskimi delavci; po govoru blagoslovila se je društvena podoba sv. Jožefa ter prepeljala spremljana od dvanajstero belo oblečenih deklic, večina nemške narodnosti, in nekoliko drugzega radovednega občinstva v gostilno g. Habata. Zbor sam pričel se je okolu tretje ure popoldne. Naš župnik pozdravil je prišlece in poudarjal, da se ni nadejal tako velikanske udeležbe. Kako velikanska pa je udeležba bila, naj vsak sodi, ker šteli smo 47 mo ž, 20 nemških delavskih pomočnikov iz steklarne in drugi so bili ženske in otroci. Prvi govornik bil je poslanec Klun, ki je govoril v imenu „Katol. polit. društva“ v Ljubljani, o udanosti Bogu, papežu, cesarju, škofom in duhovnikom. Dr. Gregorčič dolgočasil je poslušalce o katoliškem načelu, pozabil se je v svoji pobožnosti tako daleč, da je prišel v nasprotje s cerkvenimi nauki, kajti rekel je „ui dovolj, da sem doma pobožen, tudi v javnem življenji moram to pokazati, da me drugi vidijo!“ O narodnosti in nje boriteljih omenil je, da so odveč „saj govorimo vsi slovenski jezik.“ — Da pa je treba ravno mej nami bojevati se za narodno stvar, dokaz naj Vam bodo sledeče besede, zapisane v spominsko knjigo odhajajoči vrtnarici šu feranjske šole, katere besede so: „Ein leuchtend Vorbild sollen Sie uns sein im Kampfe um unsere Laute, warum verlassen Sie den Kampfplatz — Ihr Heimatland? Ich könnte Ihnen grollen ob diesem voreiligen Gebahren — doch ich verzeihe! Es gibt anderwärts auch zu kämpfen und da werden Sie Ihren Platz ganz ausfüllen. Ihr Sieg wird uns zu unserm verhelfen. Dieses hofft — REM.“ In te besede napisal je znani sovražnik slovenskega življa, ki je za novo „slovensko“ društvo si pridobil posebnih zaslug. Take in jednake člane ima novo društvo! Stvarno o delavnosti, vzajemnosti in ljubezni mej delavci govoril je prof. Gnezda v imenu društva katol. pomočnikov v Ljubljani. Poslanec Povše napadel je najprvo „Slov. Narod“, ki je bil priobčil v kratkem nameravani izlet „Sokolov“ in ustanovitev katoliško delavskega društva. Govoril je nekaj o delavskem vprašanju, o volilni reformi in da je le v k r š č a n s k e m t a b o r u zagotovilo slovenstva in Avstrije. „Zbirajte se torej okrog duhovnikov, ki so bili jedini branitelji.“ — Popolnoma ponesrečilo se je zadnjemu govorniku dr. Kreku, ko je hotel zamehovati „Sokolov“ izlet rekši: „Videl sem, da je šlo 200 ljudij svojo pot, oblečeni so bili rudeče, nekateri belo. Mislim, da imate nasprotnike, in to je dobro za Vas, če bi jih ne bilo, ne bili bi tako

navdušeni. Pravim, da pametnih in poštenih nasprotnikov nimate." — Rekel je tudi, da so oni, ki so šli svoja pota, socialni demokrati in taki, ki zahtevajo enakopravnost in jedinstvo, — jaz pa pravim, da tako ne dobimo enakopravnosti. Dokazoval je, da mora biti povsod vera prva in kjer se rabi kot postranska stvar, tam bode društvo poginilo. Čehi so padli kakor Lucifer, Poljaki in nemški nacionalci so padli, ker so se družili z liberalci. — Katoliško načelo mora biti temelj, vera prva! „Naj hodi tisoče in tisoče po stranskih potih, katoličanstvo poginilo ne bo!“ Moj posamezni govor posebno pri opazkah, ki se nanašajo na naša narodna društva, slišalo se je pritrdjevanje in dobrokladi jedino le našega župnika. — Rekli ste učeni gospod dr. Krek, da ste videli iti 200 ljudi po stranski poti, toda kratkovidni ste zelo, za „Sokolom“ je korakalo nad 200 parov in to mož poštenih in pametnih! Korakali tudi niso po stranskem potu, ampak po glavni cesti pri belem dnevu z visoko razvito zastavo. Rekli ste, da ne dobimo enakopravnosti, naša dolžnost je, da se borimo za njo. — Vprašamo Vas gosp. dr. Krek, ali se mi ne borimo za njo? zategadelj pa nas ne bodete ujeli, zaman so Vaši napori in sredstva, najmanj pa novo društvo, ki je, kar dobro vemo, ustanovljeno le iz zgolj nasprotstva in mržnje do čilega „Sokola“, ki ni v Zagorju nepotrebno ali za mladino celo pogubljivo društvo, kar naš župnik vedno v svet trobi. Pokaže naj bodočnost, katero društvo bode prej poginilo, ali „Sokol“ ustanovljen tudi na katoliški podlagi z blagoslovljeno zastavo s podobo sv. Cirila in Metoda, ali Vaše društvo, kateremu je katoličanstvo, cerkev itd. fraza. Mi se ne damo prekaniti, ampak hočemo tudi zana-prej podpirati vsak po svoji moči naša narodna društva, katerih namen in pomen je vzvišen! Tebi vrli „Sokol“ pa mej tem, ko letošnji Velikonočni ponedeljek zapišeš v svojo kroniko z zlatimi črkami, kliče mo hvala in radostnim srcem: „Sokol“ razprostri svoja krila široko, dvigaj se visoko in brani hrabro narod svoj!

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Poštinski asistenti v področji poštne in brzojavne vodstva v Gradci so imenovani praktikanti B. Vidmar, R. Eter, Fr. Reznicek, J. Keyzar, in diurnista Cl. Hvas in J. Šimonc. — Premeščeni so poštini asistenti: Fran Globčnik iz Tržiča v Ljubljano, Ivan Zadnik iz Ljubljane v Tržič in Andrej Šumi iz Trsta v Ljubljano.

— (Trtnikov koncert.) Pše se nam: Gospod Trtnik, ali po njegovem Tertnik, nabil je po vseh zidovih bele Ljubljane svoja nemška vabila, s kojimi opozarja na svoj koncert. Kakor je videti, hoče gospod operni pevec dati internacijsalni koncert — ker je, kakor znano, vsaka višja umetnost internacijsalna — in zategadelj je v svoj program postavil celo več nemških točk nego slovenskih. Celo podjetje pa je venčal z velikimi nemškimi plakati po Ljubljanskih ulicah, kakor nekaj direktor Frinke, ko je neko dramatizovano pripovedko priporočal slovenskim — žepom! Pač smo potrpežljivi mi Slovenci! Gospod Trtnik je sin naše gore in če pride domov, bi človek vendar menil, da bi se spodobilo, da dá koncert samo za Slovence, s kojih je izrasel. Pa gospod operni pevec je drugačega mnenja, in zategadelj bi bilo najbolje, da ostane tam kjer je, to je — mej Nemci! Slovenskim časopisom bi pa priporočeli, da naj ne napravljajo reklame za vsacega, ki je sicer z narodno pomočjo prišel, ki pa se potem obnaša tako, kakor bi se skoraj sramoval svojih rojakov! Tu je treba velike previdnosti. Dixi! — (Opomba uredništva: Je mnogo resnice v tem, kar se tu piše, in zategadelj, da se zve mnenje celega občinstva, ponatisnil se je tudi ta dopis.)

— (S Poljan nad Škofjo Loko) se nam piše: „Slovenec“ je ponatisnil neko dopisnico s Poljan, kjer se piše, da se vsi Poljanci na glavo postavljamo in to radi samega veselja, ker se hoče ustanoviti katoliško politično društvo za gorenjsko stran. Iekali in iekali smo tega Poljanca, ki je pisal „Slovencu“, pa ga dobiti nismo mogli. Že to, da mož latinsko (deo gratias! a priori) govori, v Poljancih ni kaj navadnega, skleпали smo torej, da oni dopisna ni Poljanec, in da je to prej kot ne naš kaplan sam, ki je že jedenkrat hotel na svojo pest v Poljanah katoliško društvo ustanoviti. Kupil je v ta namen kozlička ter povabil na shod prave katolike. No pa so snedli kozlička, ali družega se ni ničesar pripetilo, da bi omenjeni kozel ni bil jedini,

kojega je naš kaplan mej nami ustrelil. Pri nas se sedaj, ko se živa duša ne briga za katoliško politično društvo, marsikdo začuden povprašuje: Kako more naš kaplan take l — v Ljubljano psati? Res je, da pri nas nikdo ne želi takega društva, in da nasprotno vsakdo želi, da bi kaplan miroval, tako, da se zopet povrne mir in ljubezen mej občane, ki so od zadnjih volitev sem še vedno ločeni v dva tabora. Če bi gospod kaplan v dosego te sprave kaj storil, bi si pridobil več zaslug, nego če še 100 kozličev daruje za prenapeto svojo stvar!

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) je imelo svoj tretji redni občni zbor v nedeljo dne 1. t. m. Za dobo 3 let so bili izvoljeni: Gosp. V. Gallé načelnikom, g. dr. Ivan Tavčar, načelnika namestnikom, gg. grčf Rud. Margheri in Ad. Gallé pa odbornikoma. V revizijski odsek za l. 1894 so voljeni gg. G. Schneditz, Jos. Plewis in Ad. Perles. — Letnemu poročilu povzamemo, da je imelo društvo koncem minulega leta 22 ustanovnikov in 351 članov, število poslednjih se je tudi pomnožilo. Poverjenike ima društvo v 14 sodnih okrajih. Zaradi zaslug za varstvo lova je bilo odlikovanih 10 oseb, vsaka z enim cesarskim cekinom in diplomom. Dohodkov je imelo društvo 1129 gl. 93 novč. stroškov 1127 gl. 13 novč. Društveno premoženje znaša 2147 gl. 13 novč.

— („Slov. učiteljsko društvo v Ljubljani“) priredi v četrtek dne 5. aprila izlet čez Šmarco Goro v Medvodo. Oihod iz Ljubljane je z opoludanskim vlakom. Gosti se uljudno vabijo.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Gg. deželni uradniki v Ljubljani 16 kron 60 vin. kot preostanek od denarja, nabranega za venec gosp. Murnikovi. — Josip Štrekelj, učitelj na Gorjanskem 1 krono, kot v Podragi plačano kazen. Skupaj 17 kron 60 vin. — Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca marca uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 572 strank 156.650 gl. 28 kr., 429 strank pa vzdignilo 105 718 gl. 81 kr. V prvem četrtletju dovolilo se je 172 prosilec posojila na zemljišča v skupnem znesku 101 315 gl. 76 kr.

— (Iz Novega Mesta) se nam piše: Notica v „Slov. Narodu“ z dne 31. marca je, kar se tiče otvoritvene slavnosti naše proge dolenskih železnic, popolaoma neosnovana. Dosedaj se še ni ustanovil nobeden slavnostni odbor in torej tudi nihče še ni mogel določiti, čegava hčerka bode došla visoke goste pozdravila. — Toliko pa vem in sem porok, da bode slavnost imela in mora imeti slovensko-naroden značaj in da se morajo visoki gosti tudi slovenski pozdraviti. Katera deklica ali gospodična bode došla goste nagovorila, še ni določeno, gotovo pa je, da bode meščanska hči. Tolko v popravku. — Perko, župan.

— (Umrli je) v Novem Mestu znani posestnik g. Jakob Mehora v visoki starosti nad 80 let. Pokojnik je bil rodom Čeh in si je pridobil z marljivostjo in umnim gospodarstvom lepo imetje. Bil je izgleden kmetovalec in je storil mnogo koristnega na kmetijskem polju za Novomeško okolico. Bodi mu blag spomin!

— (Novomeška mestna hranilnica) bode začela poslovati dne 1. maja v mestni hiši. Od tega dne se bodo vzprejemale uloge. Prošnje za posojila pa se lahko ulagajo že od 15. t. m. naprej. Uradni dnevi bodo vsak torek in petek od 10. do 12. ure zjutraj.

— (Novomeška podružnica sv. Cirila in Metoda) bode imela letni redni občni zbor v nedeljo dne 11. t. m. ob 6 uri zvečer v bralni sobi Novomeške čitalnice.

— („Dolenski Sokol“) v Novem Mestu ima svoj občni zbor v soboto dne 7. t. m. ob 8. uri zvečer v čitalniških prostorih.

— (Zdravstveno stanje.) Izmed treh deklic, ki so v Logatcu obbolele za otrpnenjem tilnika, je jedna ozdravela, dvema pa se še ni zboljšalo zdravje. V Žireh je zbolelo 38 otrok za škrlatico, izmed katerih jih je 6 umrlo.

— (Mlad samomorilec) V Mariboru ustrelil se je 16letni gimnazijalec Ivan Likavec z revolverjem v desno senco in je potem živel še dva dni. Baje je bila otožnost povod samomoru.

— (Koroški časnikarji mej saboj.) V Beljaku izhajata zdaj dva nemška lista. V kakih odnosih sta mej saboj, kaže to, da sta urednika „D. Allg. Ztg.“ uložila tožbo proti uredniku „Kärntner-

Nachrichten“ zaradi žaljenja časti. Ako pride do obravnave, se bode zopet pred svetom pralo umazano nemško perilo, kakor pri Steinwenderjevi pravdi.

— („Prvaški Sokol“) priredi v prvi polovici tega meseca veselico s petjem komičnim, prizorom, tamburanjem itd. Sodelovali bodo tamburaši „Goriškega Sokola“.

— (Zgradba novega gledališča v Zagrebu.) Jutri, v sredo, bode zopet konferenca, v kateri se bode razpravljalo o prostoru, na katerem naj se gradi novo gledališče. Konferencije se bode udeležil tudi ban.

— (Glavna skupščina pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu.) ki je bila sklicana na minulo nedeljo, se ni mogla vršiti, ker sta izmed odbora prišla — kakor javlja „Hrvatska“ — samo tajnik in blagajnik. Od predsedstva ni bilo nikogar.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Ponarejevanje avstrijskih petdesetakov.) V Vidmu (Udine) zaprla je policija posestnika litografskega zavoda Jakoba Bolognato in njegovega sina, ker sta na sumu, da sta sokrivca pri ponarejevanju avstrijskih bankovcev. Pri hišni preiskavi se je našla litografska plošča in nekaj sumnih pisem.

* (Cavalleria rusticana) V Vukovaru v Sremu vršil se je te dni čuden dvoboj mej dvema kmetiskima fantoma. Streljala sta se z revolverji. Ko je izprožil vsak svoj strel bil je končan dvoboj, pri katerem ni bil nobeden ranjen. Nesrečna ljubezen in ljubosumnost sta baje prouzročila dvoboj.

* (Nemiri v Italiji.) Te dni so bili zopet veliki izgredi okoli Ravenne. Nad poldrugi tisoč kmet-skih delavcev, oboroženih z motikami in lopatami so navaliili proti mestu. Mej meščani nastala je velika razburjenost. Četa konjikov je šla kmetom nasproti in je bilo na obeh straneh več ranjenih.

* (Mascagni in Sonzogno.) Mascagni se je sprl s svojim dozdanim založnikom Sonzognom in sklenil pogodbo s firmo Recordi. Sonzogno se je baje branil dati Mascagniu, ki je nedavno zaigral vse svoje imetje v Monte Carlu, izredno podporo. Recordi, kateremu je obljubil Mascagni novo opero do l. 1896., mu je priredil sijajen banket. Tako se poroča iz Rima, ako morda vsa vest ni samo — reklama, kakor je dandanes običajna v umetniških krogih.

* (Naglost ni čarobija) Kakor poroča „Gazzetta di Venezia“, je dobil te dni neki odvetaik v Benetkah pismo, ki je bilo oddano pred 19 leti v Trevisu, dve uri daleč od Benetk! Ker je bila poštna znamka mej tem že zastarela, moral je odvetaik plačati kazen za tako točno dostavljeno pismo.

* (Morilec Harrisonov.) Usmrčenje Prendergasta, ki je umoril Harrisona, župana v Chicagu se je odložilo do dne 6. t. m. ker se je mej tem preiskavalo, je li morilec bil pri pravi pameti, ko je izvršil zločin.

Brzojavke.

Dunaj 3. aprila. Predsednik poslanske zbornice Chlumecky dospel sem. V četrtek se začne v zbornici proračunska razprava.

Dunaj 3. aprila. Včeraj so se pod predsedstvom kardinala Schönborna začele škofovske konferencije.

Dunaj 3. aprila. „Pol. Corr.“ javlja iz Varšave, da je vlada zaradi dijaških nemirov zaključila ondotno vseučilišče.

Praga 3. aprila. V nedeljo je bilo več volilskih shodov. V Plznu se je poslanec Švarc izrekel zoper gibanje Omladincev, češ, da je opozicija zoper vlado, kateri se ni bati vojne in ki ima polne blagajne, jako težka. V istem zmislu je govoril posl. dr. Dyk v Rokyčanu.

Budimpešta 3. aprila. Kossuthovima sinoma prireja prebivalstvo velike ovacije. Govori se, da ostane Fran Kossuth na Ogerskem. Rajni Kossuth je zapustil jako mnogo važnih aktov, tičočih se Avstrije, Italije in Francije, zlasti lastnoročnih pisem kralja Viktorja Emanuela, cesarja Napoleona III. in njunih ministrov. Francija in Italija se trudita, dobiti te spise v last.

Pariz 3. aprila. Kazenska obravnava zoper anarhista Henryja, storilca atentata v kavarni Terminus, se začne dne 20. t. m.

Listnica uredništva.

Gospodu dopisniku iz Zagorja ob Savi: Prihodnjič prosimo, pošiljajte dopise naravnost na uredništvo našega lista, sicer se lahko primeri, da se za nekaj dni zakasni. Pismo sledi.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je upravnih neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, za znanovan z varnostno znamko in podpisom. 3 (16—5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tucl:

2. aprila.

Pri **Maličih**: Engl, Klarenbach, Bauer, Löschnik, Steinbeck, Kirchenberger z Dunaja. — Spitz iz Brna. — Courir iz Trsta. — Bellak, Spargapioni iz Berolina. — Borufka iz Celovca.

Pri **Slonu**: Huckel, Mayer z Dunaja. — Kahn iz Maribora. — Gallas iz Solnograda. — Črnelč iz St. Petra. — Praudi iz Gorice. — Valmara iz Trsta. — Šobar iz Istrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Petsche, Šibove, Handler iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Pelzeder iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

1. aprila: Klementina Kumer, zasebnica, 32 let, Kravja dolina št. 11. — Mihajl Lavrič, trgovec, 45½ let, Poljanska cesta št. 11.

V deželni bolnici:

31. marca: Benedikt Rus, gostaç, 40 let.

1. aprila: Karol Baumer, pivovar, 39 let.

2. aprila: Valentin Bervar, gostaç, 55 let. — Franc Zajc, klavec, 45 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. aprila	7. zjutraj	33.3 mm.	0.6° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	31.0 mm.	15.2° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.5 mm.	7.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 7.9°, za 0.1 nad normalom.

Dunajska borza

dné 3 aprila t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	gld.	30	kr.
Avstrijska zlata renta	119	gld.	15	kr.
Avstrijska krona renta 4%	98	gld.	10	kr.
Ogerska zlata renta 4%	118	gld.	—	kr.
Ogerska krona renta 4%	95	gld.	—	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1020	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	358	gld.	40	kr.
London vista	124	gld.	65	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	gld.	10	kr.
20 mark	12	gld.	20	kr.
20 frankov	9	gld.	90	kr.
Italijanski bankovci	43	gld.	50	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	87	kr.

Dné 2 aprila t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127	gld.	—	kr.
Zemlj. obd. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	gld.	75	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	197	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	23	gld.	25	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	gld.	70	kr.
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	289	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	34	kr.

V nepopisni žalosti oznanjava, da je najin iskreno ljubljani triletni sinček

SIPKO

danes po kratki in mučni bolezni umrl.

Kamnik, dné 2. aprila 1894.

(366) Julij in Ana Polec.

Za prav nizko ceno se dobí:

sohica s posteljo za pošteno žensko in stol na kolesih za v nogah bolnega človeka.

Več se izve v tobačni prodajalnici na Bregu šte. 6. (358—1)

Vizitnice

prporočá

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmundon, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Drahdano, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregno, Gurib, Genavo, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Drahdano, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundona, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Drahdano, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundona, Linca, Steyra, Parisa, Geneva, Guriba, Bregnice, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
Ob 19. uri 00 min. popoldne v Kočevje.
Ob 6. uri 10 min. zvečer v Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
Ob 1. uri 01 min. popoldne iz Kočevja.
Ob 8. uri 46 min. zvečer iz Kočevja.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 2. uri 05 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika.
Ob 6. uri 30 min. zvečer iz Kamnika. (4—73)

Mlad trgovski pomočnik

išče službe. Izurjen je v trgovini z železnim in mešanim blagom. Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod: št. 37 poste restante Vipava. (363—1)

Otročji vozički

trajno in jako solidno izdelani po smešno nizki ceni gld. 5.50 komad in više priporočá (357—2)

Fr. Stampfel

Ljubljana, Kongresni trg (Tonhalle)
(Kočevska domača obrt).

Mestni občinski zastop v Črnomlju naznanja žalostno vest, da je v dan 31. marca 1894 ob 7. uri zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal blagorodni gospod

Lavoslav Skubic

mestni župan, trgovec in posestnik, član c. kr. okrajnega šolskega sveta, načelnik požarne brambe, predsednik zdravstvenega zastopa

v 42. letu dōbe svoje.

(367)

Spomladne obleke, spomladni ogrtači obleke za dečke otročki kostumi in plašči

za otroke vsake starosti

v največji izbéri

(326—3)

Gričarju & Mejaču

Slonove ulice št. 9, Ljubljana, Slonove ulice št. 9.

Naročila na podlagi mere se točno izvršujejo in se garantuje za to, da se vse dobro prilaga.

Bogata izbéra tu- in inozemskega modnega blaga.

Najmičnejše novosti

v spomladnih ovijalih, capes in pelerinih, kakor tudi jaquetih in dežnih plaščih;
največja izbéra

v konfekcijah za deklice

pri

(326—3)

Gričarju & Mejaču

v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Ilustrovani katalogi brezplačno in poštne prosto.

Nalaganje glavnic.

4% založnice gališkega društva za kredit na zemljišča, ustanovlj. l. 1842.

Pupilarna varnost

Fatiranje izključeno

Sposobno za kavcijo, tudi kot vojaška ženitna kavolja.

Vknjižene v prvi st. pnji in zgolj do polovice vrednosti, brez izjeme na posestvih, ki se v deželni deski nahajajo. Izključena mestna poslopja in kmetijska zemljišča.

Hipotekarna vrednost: na vsakih 100 gld. založnic pride hipotekarnega pokritja gld. 253.33.

Varnost prvega reda, zaradi jamstva zemljeknjižnih posestev do prve polovice svoje vrednosti, zaradi jamstva društva za kredit na zemljišča z vsemi svojimi aktivni in rezervnimi fondi, razven tega kakor pri avstro-ogerski banki vsled pravice politične izvršbe.

Te založnice (založna pisma) se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. C. MAYER-ju

menjalnica, v Ljubljani.

(328—4)